

Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq
Her/

Svar på spørgsmål nr. 209 om ræve, ravne og måger

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37, stk. 1, har du fremsat nogle spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. ræve, ravne og måger. Spørgsmålene er henvist til besvarelse hos mit område.

1. *Hvad mener Naalakkersuisut om ophævelse af fredning af ræve, der iflg. Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 17. maj 1989 om fredning af ræve i Grønland § 2, lyder: Ræve er fredet i perioden 15. maj – 15. september, på et tidsbegrænset periode, såfremt disse er til fare for mennesker i dets omgivelser?*

Ad spørgsmål 1)

Sunde ræve i Grønland udviser en forsigtigt adfærd og undgår instinktivt tæt kontakt med mennesker, om end der kan være forskel i graden af menneskeskyhed i øde områder, som f.eks. Nationalparken i Nordøstgrønland.

Ræve kan ændre adfærd i perioder med længere fødeknaphed, hvor de opsøger byer/bygder, lossepladser og husdyrestalde. Mus og andre smådyr er deres naturlige føde, men i stalde kan de også angribe og såre eller dræbe får. Dermed udgør ræve en fare for menneskers ejendom.

Ræve ændrer adfærd, når de har rabies. Sygdommen angriber nervesystemet. I den afsluttende fase viser dette sig ved, at ræven enten

- 1) er stærkt nedstømt, lammet, (også kaldet den paralytiske form) eller
- 2) er manisk aggressiv (også kaldet den furiøse form).

Den mister sin naturlige skyhed, angriber mennesker, dyr og genstande, både virkelige og indbildte, og udgør dermed en fare for mennesker i deres omgivelser. Det sker i den terminale fase af rabies, og ræven dør som regel af sin sygdom indenfor 24-48 timer.

Rabiesinficerede ræve kan, ved at bide dyr eller mennesker, overføre sygdommen. Rabies er altid dødeligt forløbende, patienter kan ikke helbredes, når sygdommen har etableret sig. Den kan forebygges med vaccination.

Det er hensynet til menneskers liv, helbred og ejendom, der begrundet ophævelse af fredning i den nævnte periode. Dette kan jf. § 8 ske efter indstilling til Naalakkersuisut fra kommunalbestyrelsen og distriktslægen.

Det er også dyreværns mæssigt velbegrundet at aflive ræve, der viser tegn på rabies, da disse uundgåeligt dør en langsom og smertefuld død.

11-08-2016
Sags nr.: 2016-12073
Akt. nr. 3172173

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apnn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Vedr. Kitsissunnguit

Kitsissunnguit er udlagt som et fredet område iht. *Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 11 af 17. april 2008 om fredning af Kitsissunnguit*. Der er begrænsninger på adgang til og anvendelse af området fra 1. maj til 31. oktober af hensyn til fuglebestandene, særligt havterne. Bl.a. er al fangst, jagt, ægindsamling samt fiskeri (dog med en delvis undtagelse for fiskeri efter stenbider) i denne periode forbudt, jf. bekendtgørelsens § 11. Bekendtgørelsen giver ikke mulighed for at dispensere fra dette, hvorfor en eventuel regulering af eksempelvis ræve skal ske udenfor førnævnte periode.

Ræve kan udgøre et problem for jordrugende fugle, såsom havterne. Selvom ræve periodevist kan være udryddet på øer som Kitsissunnguit, kan de vandre over isen om vinteren og genetablere sig der. En effektiv og meningsfuld regulering af ræve må således finde sted om foråret, inden fuglene ankommer til Kitsissunnguit. Dette er ligeledes i overensstemmelse med fredningsbekendtgørelsen, der giver mulighed for ræveregulering til og med 30. april. Grønlands Naturinstitut har ved tidligere lejlighed vurderet, at en sådan regulering vil have en ubetydelig effekt på rævebestanden generelt, men en potentielt betydelig positiv effekt for fuglebestandene på øerne.

2. *Af Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 8 af 2. marts 2009 fremgår det, at ravn (Corvus corax) må jages indenfor 1. september – 28/29. februar og hvidvinget måge (Larus glaucooides) indenfor 1. september – 30. april. Hvad mener Naalakkersuisut om ophævelse af fredning på omtalte fugle for en tidsbegrænset periode, såfremt disse er til fare for mennesker i deres omgivelser?*

Ad spørgsmål 2)

Gældende bekendtgørelse om fugle giver mulighed for at dispensere fra bl.a. bestemmelserne om jagttider, såfremt der er veterinære, videnskabelige og undervisningsmæssige forhold samt til sikring af kommunikationsmæssige forhold og flytrafikkens sikkerhed.

For eksempel har Mittarfeqarfiit i 2012 for en 5 årig periode fået dispensation til at foretage indfangning og fangst af fugle i Nanortalik, for at sikre flytrafikkens sikkerhed. Tilladelsen blev givet til, at man ved brug af fælder indfanger ravne og måger i Nanortalik med henblik på forebyggende foranstaltninger til nedbringelse af risikoen for kollisioner mellem luftfartøjer og fugle. Således er det i sidste ende hensynet til menneskers liv, heldbred, der begrundet ophævelse af fredning i den nævnte periode.

3. *Jeg ønsker også at vide, hvilke initiativer Naalakkersuisut kan påtage sig i samarbejde med kommunerne for at ophæve fredning for en tidsbegrænset periode, såfremt omtalt dyr og fugle udgør fare for mennesker i deres omgivelser?*

Ad spørgsmål 3)

Naalakkersuisut er i gang med revidering af gældende bekendtgørelse om fugle. Ved revisionen lægges der op til at lave en tilføjelse til bestemmelserne med præcisering af, at Lufthavnsvæsenet eller en kommune efter forudgående tilladelse fra Naalakkersuisoq for Fangst kan gives dispensation til ægindsamling i forbindelse med ravne- og mågeplage ved lufthavne/heliports, lossepladser og dumpe. Dette vil give mulighed for at

mindske problemet i ravneplagede områder såsom en losseplads eller omkring lufthavne/heliports.

Naalakkersuisuts holdning er imidlertid, at intet dyr kan gøres til genstand for reduktion eller udryddelse på baggrund af fx affaldshåndteringsproblemer. Der har igennem årene været fremhævet to løsninger på problemet med disse dyr: jagtregulering samt reduktion af tilgængeligt føde, dvs. affald af f.eks. efterladte sælkroppe, fiskeaffald tæt ved havneområder mv.

En hensigtsmæssig affaldshåndtering er en mere effektiv metode til at holde bestandene af måger og ravne nede. I vintermånederne vil fuglene specielt tiltrækkes af områder med let tilgængeligt føde, såsom affald, hvis denne fødetilgang begrænses, vil fuglene sandsynligvis søge andetsteds.

Dispensation til aflivning af fugle, som man har en stærk mistanke om er syg med en smitsom sygdom, kan gives af APNN. Fugle uden tegn på sygdom, eller uden symptomer, må ikke aflives blot med det formål, at skaffe sig af med påtrængende individer. Der er ikke erfaringer med, at bortskydning eller fangst af disse fugle har en langtidsvirkning, hvorfor der henstilles til, at fødevarevirksomheder benytter andre metoder.

Ifølge § 7 stk. 2 samt § 8 stk. 2 og 6 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 27. juli 1998 om levnemiddelvirksomheder skal virksomheder f.eks. fiskefabrikker sørge for:

- at affald bliver beholdt i lukkede container,
- at virksomheden er indrettet således, at opbevaring og forhandling af levnedsmidler foregår på hygiejnisk forsvarlig måde,
- at virksomhedens egenkontrolprogram for vedligeholdelse omfatter overvågning og bekæmpelse af skadedyr, med passende anordninger på virksomhedens arealer.

Ansvar for affaldshåndtering ved fødevarevirksomheder følger Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 21 af 27. juli 1998 om levnemiddelvirksomheder ligger hos fabrikkerne, men ansvaret for affaldshåndtering i selve byen/bygden ligger hos kommunen.

Her har kommunerne en vigtig rolle, idet det er kommunerne, der lokalt har ansvaret for affaldshåndteringen.

De dispensationer der har været bevilget til at aflive fugle er sket på baggrund af at sikre flytrafikkens sikkerhed.

Med venlig hilsen

Nikolaj Jeremiassen
Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug